

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Ławnicy M. S., B. M.

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko J. Z. i małoletniemu M. Z. (1) reprezentowanemu przez kuratora

o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa

1. powództwo oddała,
2. przyznaje wynagrodzenie kurator E. R. w kwocie 240 (dwieście czterdzieści) złotych, którą nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa, kasa Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie,
3. przyznaje wynagrodzenie (...) Uniwersytetowi Medycznemu za przeprowadzenie badań i wydanie opinii w kwocie 1750 (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt) złotych, którą nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa, kasa Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie,
4. kosztami postępowania obciąża powoda R. M. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1990 (jeden tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt) złotych tytułem pokrycia kosztów badań DNA, przeprowadzonych przez (...) Medyczny oraz udziału kuratora dla małoletniego w postępowaniu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lipca 2016 r. (data na prezentacie) R. M., wniósł o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa małoletniego M. Z. (2), urodzonego przez J. Z. w dniu (...)r. w W. dla którego to małoletniego w dniu (...)r. sporządzono akt urodzenia w Urzędzie Stanu Cywilnego (...) W. w W. pod numer (...). Dodatkowo powód wniósł o przeprowadzenie badania DNA. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że nie ma pewności, czy jest ojcem małoletniego M. Z. (2), bowiem pozwana J. Z. w okresie, gdy była w związku partnerskim z powodem, pozostawała w bliskiej relacji z Ł. W.. W ocenie powoda również zachowanie pozwanej J. Z., która kilkakrotnie nie wyrażała zgody na przeprowadzenie badania genetycznego daje podstawy, aby twierdzić, że małoletni M. Z. (2) nie jest jego dzieckiem.

W odpowiedzi na pozew pozwana J. Z. oświadczyła, że biologicznym ojcem małoletniego M. Z. (2) jest powód R. M. oraz wyraziła zgodę na przeprowadzenie badania DNA małoletniego M. Z. (2). W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powód zaczął kwestionować ojcostwo dopiero po tym jak wystąpiła z powództwem o alimenty. Ponadto pozwana zaprzeczyła twierdzeniom powoda, jakoby nie wyrażała zgody na przeprowadzenie badania DNA.

Na rozprawie w dniu 14.03.2017 r. powód został poinformowany o wyniku badań DNA lecz po przerwie nie powrócił już na salę rozpraw, mimo iż sąd oczekiwał na niego ok.40 minut z nadzieją że stawi się aby złożyć wyjaśnienia w sprawie, co niestety nie nastąpiło.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. M. i pozwana J. Z. w okresie od 2010 do lipca 2014 roku żyli w nieformalnym związku, zamieszkiwali wspólnie oraz utrzymywali ze sobą współżycie seksualne. Pozwana J. Z. w kwietniu 2012 r. zaszła z powodem w ciążę. W dniu (...) urodził się małoletni M. Z. (2), który jest biologicznym synem powoda R. M. (k.6 - odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego M. Z. (2); k.48 - opinia z badań DNA z (...) w W.). W dniu (...) r. Powód przed urzędem Stanu Cywilnego dla (...) W. w W. uznał ojcostwo w stosunku do małoletniego M. Z. (2). Po narodzinach dziecka przez okres półtora roku strony wspólnie z dzieckiem zamieszkiwały razem wychowując dziecko. Wówczas R. M. nie kwestionował, że jest ojcem biologicznym małoletniego M. Z. (2). W lipcu 2014 r. powód wyjechał do H. i nie utrzymywał kontaktu z pozwaną J. Z. i nie wykazywał większego zainteresowania małoletnim. Wówczas opiekę nad małoletnim M. Z. (1) sprawowała pozwana J. Z.. Po wystąpieniu przez pozwaną z powództwem o alimenty powód zaczął kwestionować, że jest ojcem małoletniego M. Z. (2).

Z uwagi na postawę R. M., który nie interesował się małoletnim M. Z. (1), J. Z. wystąpiła do tegoż Sądu z wnioskiem o pozbawienie R. M. władzy rodzicielskiej nad synem M. M.. Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016 r. (w sprawie o sygn. akt VI Nsm 1443/15) Sąd postanowił pozbawić władzy rodzicielskiej R. M. nad małoletnim M. Z. (1) (k. 54 - Postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI Nsm 1443/15 .)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty. Sąd nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej. Stąd też były one przydatne dla ustalenia stanu faktycznego

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił również na podstawie złożonych na rozprawie sądowej w dniu 14 marca 2017 r. zeznań J. Z., którym Sąd dał wiarę. Zeznania te były racjonalne, spójne i korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Odnośnie kwestii ustalenia bezskuteczności uznania ojcostwa Sąd oparł się w głównej mierze na opinii (...) w W. Katedry Zakładu Medycyny Sądowej z dnia 13 marca 2017 r. Z opinii tej wynika, iż z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością przyjąć można, że R. M. jest ojcem M. Z. (2), dziecka J. Z.. Opinia jest profesjonalna i nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo o ustalenie bezskuteczności uznania wniesione przez R. M. należało oddalić.

Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego mężczyzna, który uznał ojcostwo, może wytoczyć powództwo o ustalenie bezskuteczności uznania w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym dowiedział się, że dziecko od niego nie pochodzi.

Ustalenie bezskuteczności uznania jest możliwe po wykazaniu faktu, że uznający nie jest biologicznym ojcem dziecka. Obecnie nauka pozwala na ustalenie w toku postępowania dowodowego, że dany mężczyzna jest ojcem dziecka. Poszukiwany "dowód pozytywny" zawiera w sobie jako konieczny element wynik badań DNA, stanowiąc spójny logicznie łańcuch przesłanek, pozwalający w sposób pewny wyeliminować możliwość, że ojcem jest być może jakiś inny mężczyzna (H. Dolecki (red), komentarz do art. 85 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86609).

W niniejszej sprawie Sąd nie miał wątpliwości co do tego, iż R. M. jest ojcem biologicznym małoletniego pozwanego M. Z. (2). Okoliczność ta została potwierdzona przez opinię (...) w oparciu o badania DNA, która to opinia w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości.

W związku z tym, że badanie materiału genetycznego potwierdziło ojcostwo powoda R. M. w stosunku do pozwanego małoletniego M. Z. (2) urodzonego (...), powództwo należało oddalić.

Art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398) stanowi, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie natomiast z treścią art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Z uwagi na to, że R. M. przegrał proces, został obciążony wydatkami poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa z tytułu pokrycia kosztów badania DNA przeprowadzonego przez (...) Medyczny Zakład Medycyny Sądowej w W. w kwocie 1750 (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt) złotych, oraz kosztami udziału kuratora dla małoletniego w postępowaniu 240 (dwieście czterdzieści) złotych to jest łącznie 1990 (jeden tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.